

Рим формує бачення — номер сімнадцять

Остаточне просіювання 144 000: Пророче випробування образу звіра

Jeff Pippenger

2024-09-24

Ті, кого покликано бути серед ста сорока чотирьох тисяч, нині перебувають у своєму остаточному процесі просіювання, і цей процес є випробувальним, заснованим на формуванні образу звіра. Випробувальний процес починається з дому Божого, бо суд завжди починається з дому Божого, а потім інше Боже стадо стикається з тим самим випробувальним процесом. Можливо, найсуттєвішою й найважливішою пророчою ознакою у формуванні образу звіра є те, що це відбувається двічі: спершу у Сполучених Штатах, а потім у решті світу. У пророчому сенсі це означає, що образ звіра у світі є остаточним виявом образу звіра, і тому будь-яке прообразне відтворення образу звіра, що передувало образу звіра у світі, було лише тінню, яка вказувала на сутність.

Суд почався в домі Божому 11 вересня 2001 року. 11 серпня 1840 року був прообразом цієї дати, коли ангел десятого розділу Об'явлення зійшов із розкритою книжечкою в Своїй руці. Коли ангел десятого розділу зійшов, Він оголосив, що суд над протестантизмом уже триває. Перед тим як Бог когось судить, Він спершу попереджає, а підтвердження методології Міллера у визначенні часу надало додаткової ваги його обчисленням щодо суду Другого Пришестя. Випробування протестантів розпочалося 11 серпня 1840 року, і до 1844 року протестанти стали дочками Риму. Період 1840-1844 років є прообразом періоду від 11 вересня 2001 року аж до недільного закону, що незабаром настане.

Ці два періоди також відображені у відрізку часу від хрещення Ісуса, коли зійшов Святий Дух, і до розп'яття. Прообразом усіх трьох стали сто двадцять років, відведених допотопному світові, що передували потопу. Завжди є попереджувальне послання, яке вказує на суд цього конкретного історичного періоду. Є священні історії, що також стосуються цього конкретного періоду в останні дні.

Ной проповідував сто двадцять років, потім прийшов суд потопу. Христос проповідував тисячу двісті шістьдесят днів, а потім настав суд хреста. Попереджувальне послання Івана Хрестителя було наділене силою під час хрещення Христа, а потім Ісуса повели в пустелю на сорок днів. Ті сорок днів і наступні три випробування наприкінці сорока днів показують, що коли послання наділяється силою, що позначається зішестям святого символу, такого як Святий Дух під час Його хрещення, і зішестям обох ангелів із десятого та вісімнадцятого розділів Об'явлення,— розпочинається процес випробування. Коли відбувається зішестя божественного символу, судове послання, спрямоване до тих, хто тоді є предметом суду, наділяється силою, і конкретна група, яку судять, опиняється у визначеному періоді, що закінчується лише закриттям їхнього часу випробування.

Лінія Ісуса вказує на два періоди свідчення. Першим було Його особисте свідчення протягом тисячі двохсот шістдесяти днів, а потім — Його свідчення в присутності Його учнів ще протягом тисячі двохсот шістдесяти днів, доки Степана не побили камінням.

Тоді, сказав ангел: «Він зміцнить завіт з багатьма на один тиждень [сім років]». Протягом семи років після того, як Спаситель розпочав Своє служіння, Євангеліє належало проповідувати насамперед юдеям; три з половиною роки — Самим Христом, а згодом — апостолами. «У середині тижня Він припинить жертву й приношення». Даниїла 9:27. Навесні 31 року н. е. Христос, істинна жертва, був принесений у жертву на Голгофі. Тоді завіса храму розірвалася надвоє, свідчачи, що святість і значення жертвовного служіння відійшли. Настав час, щоб земні жертви та приношення припинилися.

Один тиждень — сім років — закінчився у 34 році н. е. Тоді побиттям Стефана камінням юдеї остаточно засвідчили своє відкинення Євангелії; учні, розсіяні через переслідування, «ходили всюди, проповідуючи слово» (Дії 8:4); а невдовзі потому Савло, переслідувач, навернувся і став Павлом, апостолом язичників. Бажання віків, 233.

Лінії Ноя, Христа, міллеритів і ста сорока чотирьох тисяч свідчать про період, коли певна цільова аудиторія випробовується попереджувальним посланням. Посилання послання позначає початок періоду випробування, який, своєю чергою, завершується закриттям випробного часу для цієї цільової аудиторії. У пророчій лінії Ісуса визначаються два періоди свідчення. Ці два періоди свідчення є прообразом двох попереджувальних послань, представлених ангелом, який зійшов 11 вересня 2001 року, що стало виконанням Об'явлення 18:1–3; після нього пролунав другий голос із четвертого вірша й дали вісімнадцятого розділу.

Отже, в останній праці для застереження світу до церков звернено два окремі заклики. Звістка другого ангела така: «Впав, впав Вавилон, те велике місто, бо напоїла всі народи вином гніву своєї розпусти». І в гучному кличі звістки третього ангела чути голос із неба, що каже: «Вийдіть із неї, мій народ». Review and Herald, 6 грудня 1892 р.

Перший період — це суд, який починається з дому Божого, а коли незабаром буде запроваджено недільний закон, розпочинається другий період суду із застереженням вийти з Вавилону. Лінія Христа від Його хрещення до хреста символізує період від 11 вересня 2001 року до недільного закону у Сполучених Штатах, а період від недільного закону у Сполучених Штатах до того моменту, коли кожна нація буде змушена прийняти неділю як глобальний день поклоніння, — це період, який завершується тоді, коли підкориться остання нація.

Період починається з недільного закону у Сполучених Штатах і закінчується, коли остання нація схилиється перед папською владою. Початок другого періоду позначає кінець першого періоду, і обидва мають недільні закони, які раніше були прообразно показані у свідченні Риму. Перший недільний закон у 321 році був запроваджений через авторитет

язичницького Риму. Недільний закон, який був запроваджений через авторитет папської церкви, представлений роком 538. Недільний закон у Сполучених Штатах — це 321, а недільний закон, примусово запроваджений в останній нації, — це 538. Недільний закон у Сполучених Штатах означає прихід звістки застереження, яку потім проголошує знамено, складене з вигнанців Ізраїлю.

Тією віхою є 321 рік, і він позначає початок періоду випробування кожного народу щодо недільного питання. Той період закінчується, коли останній народ підкоряється Риму, і цю подію було прообразно позначено віхою 538 року. Період від 321 до 538 року був прообразно представлений періодом від хреста до побиття Стефана камінням. Коли Стефана побивали камінням, він бачив Христа, що стояв у небесному святилищі, що було прообразом того моменту, коли Михаїл постане наприкінці часу випробування для людства.

11 вересня 2001 року ознаменувало прихід застереження перших трьох віршів вісімнадцятого розділу, і це було позначене пророцтвом, висловленим пророчицею Еллен Вайт, яка сказала, що коли великі будівлі Нью-Йорка буде зруйновано одним дотиком Бога, тоді здійсняться саме ті три вірші. Це також було позначене Патріотичним актом, який став знаком для тих, хто готовий бачити, що принцип англійського права, яке проголошує, що людина невинна, доки її вину не буде доведено, був відкладений на користь римського права, яке проголошує, що людина винна, доки її невинуватість не буде доведена.

Патріотичний акт ознаменував початок суду над лаодикійським адвентизмом сьомого дня. Цей період завершується недільним законом у Сполучених Штатах. Ті лаодикійські адвентисти сьомого дня, які успішно пройдуть через цей період просіювання, потім проголосять попереджувальне послання з четвертого вірша вісімнадцятого розділу, що завершується тоді, коли остання нація схилиться перед Римом. Цей період починається з недільного закону у Сполучених Штатах і закінчується остаточним недільним законом.

Якщо ми неправильно зрозуміємо той факт, що є два образи звірини, які засвідчені більш ніж двома свідками, тоді ми неправильно зрозуміємо діло, представлене першими трьома віршами вісімнадцятого розділу Об'явлення, яке почалося у 2001 році, і діло, що починається у четвертому вірші вісімнадцятого розділу.

Коли ми застосовуємо пряме ототожнення сестри Вайт щодо сходження ангела з вісімнадцятого розділу Об'явлення у 1888 році та її віднесення того ж ангела до майбутнього часу, ми виявляємо, що 1888 рік є прообразом 2001 року. Ангел з книги Об'явлення, який осяє землю Своєю славою, зійшов на зібраннях у Міннеаполісі в 1888 році і знову зійшов, коли впали великі будівлі міста Нью-Йорка.

Період від хрещення Христа до розп'яття, період від 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року та період ста двадцяти років Ноя є трьома свідками періоду суду. 1888 рік дає свідчення прояву бунту, зафіксованого на зібраннях у Міннеаполісі, а Ной вказує на відняття Святого Духа від тих, хто відкинув послання. Бунт допотопних людей, а також бунт церковних керівників у 1888 році, узгоджуються з історією Кораха, Датана й Авірама за днів Мойсея — історією, про повторення якої в Міннеаполісі ангел сказав сестрі Вайт.

Період від Патріотичного акта до недільного закону у Сполучених Штатах становить період випробування для лаодикійського адвентизму сьомого дня. Бунт проти попереджувальної звістки, що сповіщає їхній суд, означає відняття Святого Духа й, отже, вилиття сильної омани на злих нерозумних дів тієї історії. У центрі бунту — обраний посланник, як це уособлено Ноем, Мойсеєм, старійшинами Джонсом і Вагонером і, звичайно, сестрою Вайт. Бунт проти попереджувальної звістки та посланника тієї історії ґрунтується на «олії» в історії притчі про десять дів.

Ті, хто проголошує попереджувальне послання, роблять це, бо мають «олію», яка також є попереджувальним посланням. Отже, відмінність між двома групами зумовлюється правильним застосуванням правил пророчого тлумачення, які були прийняті учасниками руху першого й другого ангелів і відомі як «правила тлумачення Міллера», а також правил пророчого тлумачення, прийнятих рухом третього ангела.

Випробування, яке представлено як «формування образу звіра», отже, має бути випробуванням, пов'язаним із тим, як образ звіра формується в Божому пророчому слові.

Починаючи з Патріотичного акта 2001 року, прообразом якого був Білль Блера 1888 року, прообразом якого була Декларація незалежності 1776 року, прообразом якої було хрещення Христа, яке прообразно вказувало на 11 серпня 1840 року, усе це підтверджує істину, що випробувальний процес суду починається з посиленого попереджувального послання, яке потрібно взяти з руки ангела, а потім з'їсти.

Пророче вчення, яке ототожнює Сполучені Штати з грабіжниками твого народу, плутає кілька моментів за своєю логікою, і ці моменти часто є найпрямішими доказовими текстами для встановлення елементів формування образу звіра. Один із способів проілюструвати, що це випробування має пророчий характер, — скористатися основними правилами пророцтва, щоб продемонструвати істину, яку можна зрозуміти лише якщо прийняти Рим як символ, представлений грабіжниками твого народу.

Цю ілюстрацію взято з п'яти ліній історії в адвентизмі, де виникла суперечка щодо Риму як символу. Зараз ми перебуваємо в останній, або шостій, із цих спірних історій, і нинішня суперечка ідентична тій, що представлена на таблиці 1843 року.

Цю істину легко побачити, якщо правильно застосувати пророчі правила. Одне з пророчих правил, яке слід застосовувати, полягає в тому, що символи мають більше ніж одне значення, а значення, у якому вони вжиті в уривку, визначається самим уривком. Сирійський цар Антіох III Великий сповнив пророцтво про битву, описану в десятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла; він сповнив пророцтво про битву при Рафії в одинадцятому й дванадцятому віршах і сповнив пророцтво про битву при Паніоні в п'ятнадцятому вірші. Міллеритська суперечка, представлена на діаграмі 1843 року, полягала в тому, що помилковий протестантський погляд ототожнював «грабіжників» з Антіохом Епіфаном, тоді як істина полягала в тому, що «грабіжники» були символом Риму.

Вірші з десятого по п'ятнадцятий уперше сповнилися в історії Антіоха III Великого, тож ці вірші та їхнє подальше історичне повторення є двома свідками їх сповнення в останні дні, бо всі пророки говорили більш безпосередньо про останні дні, ніж про дні, в які вони жили.

Окрім того усталеного правила щодо того, де слід застосовувати свідчення пророка, ми також маємо сестру Вайт, яка прямо записала: «Багато з історії, що відбулася у виконанні цього пророцтва [одинадцятого розділу Даниїла], повториться». Антіох III Великий представляє Сполучені Штати як проксі-армію папського Риму. Протестанти стверджували, що розбійники символізували іншого Антіоха, тоді як міллеріти знали, що це був Рим. Нині одна сторона ототожнює Сполучені Штати з розбійниками, а інша сторона дотримується фундаментальної істини.

Якщо прийняти правило, що символи можуть мати більше ніж одне значення і що значення слід визначати за контекстом їхнього вживання, тоді ототожнення Сполучених Штатів із «розбійниками» є паралельним протестантському ототожненню Антіоха з «розбійниками», але тепер Антіох є символом Сполучених Штатів в останні дні.

Контекст цього уривку безпосередньо порушує питання про те, яка сила звеличує себе, щоб утвердити видіння; отже, робити наголос на цьому факті є виправдано. Це виправдано багатьма свідченнями, оскільки інші історичні напрями полеміки щодо Риму як символу засвідчують той самий факт. Цей факт полягає в тому, що ті, хто стоїть на хибному боці цього питання, незмінно ототожнюють Сполучені Штати замість Риму. Але якщо ви не бажаєте погодитися з тим, що символи мають більше ніж одне значення, або якщо ви й вірите в це, але не маєте достатньої практики, щоб цілковито довіряти цьому правилу, тоді вам буде практично неможливо простежити логіку, яку зараз буде застосовано.

Кожна влада з двома рогами представляє Сполучені Штати в останні дні. Франція — це подвійна влада, представлена Содомом і Єгиптом. Іслам також символізує Сполучені Штати, бо Сполучені Штати є лжепророком щодо папської влади, яка є Єзавеллю. Сполучені Штати — це Саломія в підлеглих Іродіаді. Валаам також є символом лжепророка, хоча його історія складніша, ніж просто історія лжепророка.

Пророцтва Валаама, які були записані після того, як він тричі благословив Ізраїль, пов'язані з ісламом різними способами. Осел є символом ісламу, і не можна вилучити говіркого осла з історії про Валаама. Мудреці зі сходу, які прийшли поклонитися немовляті Ісусу, були спрямовані пророцтвами Валаама. Іслам із трьох «горе» дев'ятого розділу Об'явлення представляє лжепророка Мухаммада.

Якщо ви розумієте, що символи мають більше ніж одне значення, то, без сумніву, ви також зрозумієте, що багато істин настільки важливі, що їх передають різними символами. Символ, що визначає видіння, є символом Риму, і тому очевидно, що Рим буде однією з основних тем у біблійних пророцтвах. Одним із класичних і загальноновизнаних символів Риму є цар півночі в одинадцятому розділі книги Даниїла. Цар півночі, який приходить до свого кінця, і ніхто не допоможе йому, — це папська влада, Римська церква, папа Риму, людина гріха.

У полеміці Урії Сміта стверджувалося, що цар півночі у тридцять шостому вірші — це Франція, а цар півночі у сороковому вірші — Туреччина. І Франція, і Туреччина є символами Сполучених Штатів у різних контекстах, але, як і у випадку з протестантами, і як це є сьогодні, у тій полеміці Сміт відкинув істину, що цар півночі є символом сучасного Риму, і стверджував, що символ Риму був представлений символом Сполучених Штатів у Франції, і знову, що символ Риму був символом Сполучених Штатів, представленим у Туреччині.

Контекст тепер містить три лінії: історія міллеритів, історія Урії Сміта та сучасність. У кожній із тих ілюстрацій є суперечка щодо символу Риму, який неправильно застосовують через помилкове розуміння Риму як символу Сполучених Штатів.

Лінія полеміки щодо «щоденного» у книзі Даниїла підтримує той самий акцент на оспорюванні істини щодо символу Риму, хоча в цій історії є деякі важливі нюанси.

Логіка пророчої моделі Урії Сміта привела його послідовників до неправильного застосування шостої кари у шістнадцятому розділі Об'явлення. Основною проблемою у застосуванні Смітом шістнадцятого розділу, окрім його спроби застосувати все буквально у період, коли все має застосовуватися духовно, була його неспроможність побачити специфічну структуру триєдиного союзу дракона, звіра й лжепророка. Замінюючи істинне значення символів значеннями приватного тлумачення, логіка Сміта позбавляє можливості розпізнати, як формується триєдиний союз, а те, як він формується, є "великим випробуванням для Божого народу, за яким буде визначено їхнє вічне спасіння".

Хибне застосування символів Риму є спробою Сатани перешкодити Божому народові останніх днів бачити не лише сучасний Рим, а й те, як формується сучасний Рим. Необхідність розпізнання пророчих ознак, пов'язаних із об'єднанням Організації Об'єднаних Націй, папської влади та Сполучених Штатів, має вічні наслідки.

У книзі Даниїла є особливе випробування, що наголошує на важливості усвідомлення взаємозв'язків між цими трьома силами, і є ще одне особливе випробування, яке наголошує на тих самих моментах у книзі Об'явлення. Вільям Міллер, вивчаючи Друге послання до Солунян, розумів «щоденне» в книзі Даниїла як язичницький Рим. З опису пророчого взаємозв'язку між язичницьким Римом і папським Римом у Другому посланні до Солунян Міллер зрозумів, що слово «щоденне» було символом язичницького Риму, а отже, «мерзота спустошення» — папський Рим.

Проте ми підкреслюємо, що у Другому посланні до солунян взаємини між язичницьким Римом та папським Римом подані в контексті, який навчає, що коли й якщо ви не розумієте взаємин цих двох сил, ви піддаєтеся сильній омані й гинете навіки.

Це те саме застереження щодо шостої кари, де згадуються не лише дракон, який у Другому посланні до Солунян був язичницьким Римом, і звір, який у тому уривку був «людиною гріха», а також лжепророк у шістнадцятому розділі. Уривок підкреслює важливість розпізнання взаємин сил, що утворюють триєдиний союз сучасного Риму, який є також

сучасним Вавилоном.

Суперечка щодо «щоденного» стосується тієї самої суперечки останніх днів, але вона розширює її окреслення, підкреслюючи важливість розуміння взаємин між трьома силами, що становлять Сучасний Рим. Відмова бачити цю істину гарантує тобі на відплату сильну оману.

У нинішній суперечці ті, хто ототожнює Сполучені Штати з розбійниками, виявляються неспроможними навіть визнати важливість того факту, що Сполучені Штати неодноразово представляються як такі, що перебувають у підпорядкуванні папській владі, а не як сама папська влада. Звичайний здоровий глузд підказує, що сила, яка контролює взаємини в політиці, історії, шлюбі та біблійному пророцтві, вважається головою, і саме голова звеличує себе, щоб утвердити видіння, а потім падає.

Логіка, яка ототожнює Сполучені Штати з розбійниками, не здатна застосувати історію, яка була представлена, а згодом сповнилася, з 321 по 538 рік. Символ Сполучених Штатів має відпасти, перш ніж «людина гріха» відкриється. «Людина гріха» знову відкриється в останні дні, і перед тим, як це станеться, Сполучені Штати спочатку мають відпасти.

Недільний закон у Сполучених Штатах не визначає Сполучені Штати як Сучасний Рим; він свідчить про настання національної катастрофи і про те, що Сполучені Штати цілковито відірвалися від праведності. Сучасний Рим, який розкривається, коли Сполучені Штати відступають через недільний закон, — це папська влада, яка тоді й там щойно підкорила свого союзника — фальшивого пророка.

«Щоденне» в книзі Даниїла та його зв'язок із звісткою Вільяма Міллера, важливість того, що розуміння Міллера походить із Другого послання до Солунян, другого розділу, а також застереження берегти свій одяг під час шостої карі — усе це визначає елементи з тих суперечок, які стосуються сучасних питань.

Попередження другого розділу Другого послання до Солунян щодо останніх днів стосується групи, яка розглядає Сполучені Штати як символ, але відмовляється керуватися світлом, що висвітлює взаємини Сполучених Штатів із папським Римом. У такий спосіб вони побачать взаємозв'язок не лише папського Риму зі Сполученими Штатами, але й з Організацією Об'єднаних Націй, силою дракона з шістнадцятого розділу Об'явлення.

Подібно до Урії Сміта, А. Г. Даніелса і В. В. Прескотта, яких сестра Вайт назвала нездатними міркувати від причини до наслідків, так само й ті, хто відмовляється керуватися настановами Божого пророчого слова у його роз'ясненні взаємин цих трьох сил в останні дні.

Подібно до попередніх, сучасних і пов'язаних з Урією Смітом суперечок, суперечка щодо взаємин трьох сил, як це представлено у Другому посланні до Солунян та шостій карі, виявляє власне тлумачення, яке вказує на Сполучені Штати, але відмовляється бачити певну пророчу ознаку Сполучених Штатів, яка викрила б їхню хибну концепцію і, можливо, привела б їх до світла.

Після 11 вересня 2001 року виникла суперечка щодо чотирьох комах Йоїла. Істина полягає в тому, що ці комахи означали поступовий духовний занепад Лаодикійської Церкви адвентистів сьомого дня через запровадження католицької та відступницької протестантської теології. Знову ж таки, правильне застосування символу чотирьох комах — це Рим, але приватне тлумачення стверджувало, що це іслам, який є символом лжепророка, а отже — символом Сполучених Штатів. Рядок за рядком, суперечки з історії адвентизму, які ми щойно розглянули, усі свідчать про одну й ту саму істину.

Хибна сторона на підставі чотирьох свідків називає розбійників Сполученими Штатами, а за двома свідками тлумачення Сполучених Штатів як символу, запропоноване хибною стороною, є неправильним. Божі кандидати останніх днів, які мають увійти до числа ста сорока чотирьох тисяч, нині проходять пророчий іспит. Це не випробування, яке проходять, просто віддаючи свій голос за ту чи іншу сторону. Це випробування можна справді правильно пройти лише за умови точного застосування пророчих правил. Щоб Лев із племені Юдиного пробудив Свій народ останніх днів до усвідомлення того, що вони не вивчають достатньо глибоко, Він допустив, щоб були введені ересі.

Той факт, що в межах цього руху виникла ересь, свідчить про те, що наша особиста здатність щодо правил пророчого тлумачення є слабшою, ніж мала б бути. Рим утверджує видіння, а видіння останніх днів — це остаточне піднесення й падіння царя півночі. Той "цар" також є "людиною гріха", а "людина гріха" — це "таємниця беззаконня" і той "беззаконник". Він — антихрист, він символізований як "грабіжники твого народу", і він — "глава" Сучасного Риму.

"Ті, хто заплуталися у своєму розумінні слова, хто не розуміють значення антихриста, неминуче стануть на бік антихриста. Тепер у нас немає часу, щоб зливатися зі світом. Даниїл стоїть на своєму жеребі й на своєму місці. Пророцтва Даниїла та Івана слід розуміти. Вони тлумачать одне одного. Вони дають світові істини, які кожен має розуміти. Ці пророцтва мають бути свідченням у світі. Своїм виконанням у ці останні дні вони пояснять самі себе." Колекція Кресс, 105.